

i Byen, de store Huse rejser sig omkring dem, og Stenbroen æder de blomstrende Haver, som ligger i disse Strøg. Nu skal Københavnerne længere ud, og der er kun en Vej, der fører ud til det Land, hvorfra saa mange af dem stammer, og hvortil alle de, der stammer derfra, bliver ved at længes tilbage; der er kun en Vej for den brede Københavner-Befolkning ud til Landet, og det er Vejen mod Syd. Hver eneste Gang der kaldes til Møde her i København om dette Vejanlæg, fylder københavnske Arbejdere og Smaakaarsfolk Salene, og hver Gang der fra Talerstolen lyder en opmuntrende Røst i Retning af, at Vejanlægget formentlig snart kan begynde, brager Bifaldet gennem Salen. Jeg beder den højtærede Minister være forvisset om, at Tusinder, ja Titusinder af Københavnerne, vilde være ham forbundne, hvis han ved det Initiativ, han har stillet i Udsigt, vilde kunne fremskynde det Tidspunkt, da det første Spadestik bliver gjort til Anlægget af denne Vej. Der er ikke mange Ting, der er mere populære i København end denne Strandvej. Der er en dyb Trang til denne Vej, og noget af det bedste, man vilde kunne skænke Byen København og Københavnerne, vilde være Anlægget af Strandvejen fra København til Køge.

L. Rasmussen: Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, som nu talte, var saa glad ved, at de Angreb, der fra socialdemokratisk Side var blevet rettet mod Ministeriet, havde faaet det Forløb, at de angrebne havde holdt sammen, medens Angriberne var blevet splittet. Ja, man kan naturligvis sige, at de holdt sammen, men Resultatet er dog blevet det, at Ministerbordene har faaet nogle nye Ansigter. Det er dog gaaet saaledes, at ikke mindre end tre Ministre maatte vige Pladsen i Anledning af de Angreb, der blev rettet mod Ministeriet — tre, hvoraf den ene vendte tilbage; man var saa forfjamsket under Angrebene, at man maatte til at gøre om bagefter. Men jeg kan naturligvis forstaa, at Venstres Ordfører regner det for en lille Ting, at et Par Ministre maa vige Pladsen i Anledning af nogle Angreb, og at selve Statsministeren maa stemme for en Døgsorden, hvori der aabent tages Afstand fra en Erklæring, som han siger, han har Ansvaret for. Hvis man vil sige, at dette er at staa fast og sikkert, saa maa jeg erkende, at saa kan man sige, man holdt sammen, men mig forekommer det dog, at er der nogen, der under disse

Angreb er blevet splittet, er det netop Regeringen og Regeringspartierne.

Venstres Ordfører havde travlt med at paapege den Forskel, der er imellem det radikale Venstre og Socialdemokratiet, og fra konservativ Side var det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ogsaa fremme med Betragtninger i den Retning. Venstres Ordfører havde en hel Masse lystige og muntre Historier at fortælle om, hvorledes det saa ud med dette Samarbejde, og jeg kan godt forstaa, at han kom med disse Betragtninger, og at der ogsaa fra konservativ Side kom lignende Betragtninger til Orde, fordi man fra den Side jo ikke alene er saaledes stillet, at der mellem de to Partier, der i Øjeblikket samarbejder, er adskillige Uoverensstemmelser, men ogsaa indadtil i selve Partierne staa man splittet. Jeg vil overfor de Konservative blot nævne, at de for nylig har ekskluderet et Medlem her i Rigsdagen, som derefter bliver valgt ind i Ledelsen af den konservative Klub i København og faar Tillidserklæringer rundt om i Landet, hvor han møder. Jeg synes, at et saadant Parti i og for sig ikke skulde have saa travlt med at pege paa, at der er en Uoverensstemmelse mellem det radikale Venstre og Socialdemokraterne, for det er ingenlunde noget nyt; det er to væsensforskellige politiske Partier, som man aldrig fra nogen Side, hverken fra vor Side eller fra radikal Side, har gjort Forsøg paa at kalde en Enhed; det er rigtigt, at der er en væsentlig Uoverensstemmelse mellem Socialdemokraterne og det radikale Venstre, som der er det mellem Venstre og det konservative Folkeparti. Og til Venstres Ordfører kunde jeg sige: Hvorledes ser det ud indenfor Venstre? er de ærede Medlemmer Hr. N. P. Jensen og Hr. Pinstrup saa enige, at man kan stille dem op og sige: se, saaledes ser det ud hos os, Radikale og Socialdemokrater er uenige, vi staa enige, I er splittede, men vi er enige. Ja, ikke sandt, der er Enighed mellem de to Herrer!

Lad mig derefter tage Landbrugsministeren og de ærede Medlemmer Hr. Fraenkel og Hr. Drachmann: Er der større Uoverensstemmelse mellem de Udtalelser, der er faldet fra min Partifælle det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og fra det ærede Medlem Hr. Rode, end der er mellem disse Herrer, der i Dag siger, at der er alle Betingelser for et fortsat frugtbart Samarbejde. Venstres Ordfører sagde: Der er principielle Spørgsmaal, hvorom Konservative og Venstre ikke kan enes,